

den frihedsberøvende foranstaltning, der gennemfører forslaget til Rådets rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (herefter benævnt forslaget til rammeafgørelse om overførelse af domfældte til afsoning mv.). Overskriften til afsnittet ændres i overensstemmelse hermed.

Til nr. 12 (kapitel 6 a)

Det foreslåede kapitel 6 a fastsætter betingelserne for fuldbyrdelse i Danmark af en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning idømt i en anden medlemsstat. De foreslåede bestemmelser i kapitlet gennemfører forslaget til rammeafgørelse om overførelse af domfældte til afsoning mv.

Kapitlet indeholder i § 29 a en definition af de afgørelser om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, der er omfattet af kapitlet. Efter § 29 b skal en afgørelse fuldbyrdes her i landet, hvis den domfældte befinder sig enten i udstedelsesstaten eller her i landet, medmindre der er grundlag for at afslå fuldbyrdelse af en af de grunde, der er anført i bestemmelserne §§ 29 c – 29 f. Herudover indeholder § 29 b, stk. 2 og 3, bestemmelser om tilpasning af den idømte sanktion.

Kapitlet indeholder endvidere bestemmelser om høring og underretning af udstedelsesstaten og udsættelse og afbrydelse af fuldbyrdelsen i § 29 g – § 29 i.

Endelig indeholder kapitlet en bestemmelse i § 29 j om retsforfølgning her i landet af den domfældte for handlinger, begået inden overførelsen, og en bestemmelse i § 29 k om tilladelse til transit af domfældte gennem landet.

§ 29 a.

Den foreslåede bestemmelse i § 29 a indeholder en definition af de afgørelser om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, som kapitlet og dermed loven omfatter.

Definitionen i § 29 a følger af rammeafgørelsens artikel 1, litra a og b, og artikel 3, stk. 2 og 3, hvorefter rammeafgørelsen skal anvendes som grundlag for overførelse af domfældte mellem medlemsstaterne, når den domfældte er idømt en tidsbegrænset eller tidsbegrænset fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning ved en endelig afgørelse eller domstolskendelse i en straffesag på grund af en strafbar handling, og den domfældte befinder sig enten i udstedelsesstaten eller i fuldbyrdelsesstaten. Den om-

stændighed, at der ud over sanktionen er idømt en bøde og/eller truffet afgørelse om konfiskation, som endnu ikke er betalt, indkasseret eller fuldbyrdet, er ikke til hinder for fremsendelse af en dom. Anerkendelse og fuldbyrdelse af sådanne bøder og afgørelser om konfiskation i en anden medlemsstat baseres på de instrumenter, der finder anvendelse mellem medlemsstaterne, herunder rammeafgørelse af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe og rammeafgørelse af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation. Der henvises til lovens kapitler 5-9, som gennemfører rammeafgørelserne.

Som anført i de almindelige bemærkninger, pkt. 3.2 i afsnit III, er fængselsstraf og frihedsberøvende foranstaltninger ikke defineret nærmere i forslaget til rammeafgørelse, men antages at omfatte alle foranstaltninger, hvori der indgår begrænsninger af den personlige bevægelsesfrihed i form af fysisk indespærring, og som er idømt på grund af en strafbar handling.

Da det er udstedelsesstatens lovgivning, der er afgørende for fængselsstraffens eller den frihedsberøvende foranstaltnings karakter, er det ikke muligt at afgrænse de omfattede foranstaltninger nærmere. Udover fængselsstraffe må rammeafgørelsen antages bl.a. at omfatte alternative former for afsoning, som f.eks. afsoning af en fængselsstraf på bopælen under intensiv overvågning, herunder ved at bære en såkaldt elektronisk fodlænke, men også andre frihedsberøvende retsfølger af en strafbar handling som f.eks. ungdomssanktioner i form af institutionsanbringelser og tvangsanbringelser af psykisk syge, herunder på hospital for sindslidende.

Sanktionen skal være idømt ved en endelig afgørelse eller domstolskendelse under en straffesag på grund af en handling, som er strafbar i udstedelsesstaten. Afgørelser om foreløbige frihedsberøvelser, som varetagtsfængslinger mv., er ikke omfattede, ligesom administrative afgørelser om tvangsindlæggelse falder uden for lovens anvendelsesområde.

For så vidt angår betingede domme, hvorefter den domfældte kun skal underkastes frihedsberøvelse, hvis den domfældte ikke opfylder de betingelser, som dommen opstiller for at slippe for frihedsberøvelsen, udgør de ikke i sig selv en afgørelse, som kan fuldbyrdes. En efterfølgende endelig afgørelse om udløsning af fængselsstraffen vil derimod kunne udgøre en afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, som kan fuldbyrdes, og som er omfattet af bestemmelserne i kapitel 6 a.